

ט"ו אלול
27 אוגוסט

בקר. פעמוני בחי הכנסת מצלצלים. ברחוב עוברים ילדים וגדולים יחמים. בקשר הבטיחו אחסול לשחרורנו. צהרים. כבר רססו אותנו - בפעם הכמה - והבטיחונו שנצא ב"עוד שעה". השעה עוד מעט עברה. גיסו של מ.ר., חבר המפלגה, היה פה והתפלא על עובדנו. לדבריו מהיחסים יפה לנבכרי התערוכה. והנה... סצב היהודים, לדבריו, פה טוב. בכל המסדרים, העליונים והתחתונים, הרב יהודים. יש הרגשה אנטישמית בין ההכונים, אך היא חרישית ואינה באה לידי גלוי. הוא חושב שבעוד שנים אחרות תעבור... היהודים עוברים לעבודה פרודוקטיבית. בעירות היהודים שהיו מקדם מסתור וחננויות ורוח - עסוקים עבשיו כטועלים בעבודות שונות. יש באודיסה בחי ספר יהודים בכל המדרגות. חנוכה פועלים יהודית מיוחדת אין. הכל מחובר לחנוכה הכללית, המחלקה היהודית חקירה רק לנהל תעמולה ביודית בקרב ההמונים היהודים.

ט"ו אלול
28 אוגוסט

בשעה ארבע אח"צ יצאנו אחסול. וקר התערוכה דרש את שהורנו המידי, והבחור שעבד בעדינו התנצל לפנינו. אחרי המרחץ בים אודיסא הצונן והרענן - כל ההפכות לא שנו אח' פני הים - הרגשתי את עצמי כחודש. הנוות שעל שפת הים נהרסו ונחרבו עד היסוד. "רוח

